

สรุป และขอเสนอแนะ

บทสรุป

จากการศึกษาปัญหาการจัดการของกลุ่มโรงงานทอกระสอบไทยตั้งแต่เริ่มมีการรวมกลุ่มจนกระทั่งมีการแตกแยกกลุ่มในระหว่าง พ.ศ. 2511-2521 พอจะสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้คือ

การรวมกลุ่มอุตสาหกรรมกระสอบมีวัตถุประสงค์ เพื่อกำหนดราคาขายให้เป็นราคาเดียว ป้องกันการขายแข่งขันตัดราคากันเนื่องจากผลผลิตล้นตลาด การส่งออกขายต่างประเทศได้ราคาต่ำกว่าขายภายในประเทศ ในบางครั้งต้องส่งออกในราคาที่ต่ำกว่าต้นทุนการผลิต การรวมกลุ่มนี้ถึงแม้จะมองในรูปเป็นการผูกขาด แต่เป็นการผูกขาดที่รัฐบาลควบคุมราคาอยู่ทุกขณะ วิธีการรวมกลุ่มโรงงานทอกระสอบ ได้ทำโดยร่วมมือรวมใจกันจัดตั้งบริษัทกระสอบสยาม จำกัด เป็นบริษัทกลางเพื่อจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ภายในประเทศ ให้แก่ทุกโรงงาน ควบคุมการจัดสรรโควตาการขายในประเทศและต่างประเทศ ให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่ตกลงกันได้ และได้ตั้งสมาคมอุตสาหกรรมกระสอบไทยขึ้นเพื่อทำหน้าที่แทนกลุ่มโรงงานในเรื่องการส่งเสริมอุตสาหกรรมทอกระสอบไทย โดยเน้นหนักในดวงงานวิชาการเพื่อสนับสนุนการรวมกลุ่มและกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมทอกระสอบไทย ตลอดจนติดต่อกับหน่วยราชการอื่นหรือหน่วยงานอื่น ๆ ส่งเสริมคานการปลูกปลอของชาวไร่ปอ สมาคมมีบทบาทสำคัญในการช่วยเหลือกลุ่มโรงงานโดยร่วมมือกับบริษัทกระสอบสยาม จำกัด ในการจัดสรรและควบคุมโควตาการจำหน่ายในประเทศ โดยสมาคมรับทำหน้าที่ในคานตรวจสอบปริมาณการผลิตที่ออกนอกโรงงาน การตรวจปริมาณผลิต การสำรวจสตอกคงเหลือ สำรวจเครื่องจักร และแสวงหาข้อมูลอื่น ๆ โดยจัดให้

มีนักวิชาการและนายตรวจไปประจำโรงงานเพื่อควบคุมการปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อตกลง
ในการจัดโควตาจำหน่ายในประเทศ

การรวมกลุ่มเป็นปึกแผ่นไคระยะนานพอสมควร แต่ก็มีปัญหาเกิดขึ้นตลอดมาซึ่งได้แก่
พอจะสรุปปัญหาของการจัดการรวมกลุ่มได้ดังนี้

ปัญหาผลิตส่วนเกินใช้ในประเทศ ^{โรงงานที่ขาดทุน ต้นทุนการผลิตในประเทศ ทุกโรงงาน} ทุกโรงงานต้องการขายในประเทศเพราะ ^{ทุกโรงงาน} ราคาสูงกว่าขายต่างประเทศ และต่างก็ผลิตใหม่เพื่อให้ได้ประโยชน์ด้านลดต้นทุน
การผลิตให้ต่ำลง ผลิตจึงเกินความต้องการใช้ในประเทศตลอดเวลา บางครั้งเหลือ
ค้างสต็อก ทำให้บางโรงงานขาดเงินทุนหมุนเวียน ทุกโรงงานจึงต้องการได้โควตาส่วน
แบ่งขายส่ง ซึ่งการแบ่งโควตาก็ยังไม่มีหลักเกณฑ์ใดที่ยุติธรรมที่จะมาทำการแบ่งสรรให้
พอใจทุกฝ่าย ^{ปัญหา} เมื่อมีการขยายโรงงานเพิ่มและมีโรงงานใหม่เพิ่มก็ยิ่งเพิ่มปัญหาให้แก่อุป
มากขึ้น ^{โรงงานใหม่ก็ยอมต้องการส่วนแบ่งขายในประเทศ ขณะที่โรงงานเก่าก็ต้องการ}
^{3 ลักษณะ 1. ไม่ยอมขายให้ 2. ขายให้แล้ว 3. ขายแล้วคืน} ยอมแบ่งส่วนที่ตนเคยได้รับได้ / การขายต่างประเทศในภาวะปกติจะได้อัตราค่ามาก เว้น
แต่ภาวะที่ประเทศผู้ผลิตรายใหญ่มีปัญหาส่งออกได้ลดน้อยลงจึงจะเป็นโอกาสของไทย ^(ในท) ทาง
กลุ่มก็พยายามหามาตรการบังคับให้แต่ละโรงงานส่งผลิตภัณฑ์ที่เหลือไปขายต่างประเทศ ^{แต่ก็ไม่ได้ออก}
ก็จำกัดความช่วยเหลือความสามารถประสิทธิภาพการผลิตการตลาด ของโรงงานไม่เท่ากัน บางโรง-
งานไม่สามารถผลิตผลิตภัณฑ์ตามความต้องการของต่างประเทศได้ ^{ปัญหาในคานารัฐบาล} ปัญหาในคานารัฐบาล ^{ทางองค์กร} ทางองค์กร
ที่มีการอนุญาตให้ตั้งหรือขยายโรงงานเพิ่มขึ้น โดยมีเงื่อนไขว่าจะต้องส่งออกตามอัตรา
ที่กำหนดโดยต้องเสนอโครงการปริมาณการส่งออกตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม
เรื่องนโยบายอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากปอ วันที่ 10 ตุลาคม พ.ศ. 2516 แต่ทางราช-
การก็ได้เคร่งครัดให้โรงงานปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด ปัญหาอีกประการหนึ่งที่เป็น
คานารัฐวิสาหกิจ ซึ่งมีอยู่ 3 โรงงาน ได้สิทธิพิเศษกว่าโรงงานเอกชน ในการ
ขายให้แก่หน่วยราชการ การซื้อของหน่วยราชการที่เป็นจำนวนไม่น้อยทำให้โรงงานรัฐ
วิสาหกิจบางโรงงานไม่สนใจการส่งออก และไม่ให้ความร่วมมือในคานาปฏิบัติต่อกลุ่มโรง-
งาน ทำให้กระทบกระเทือนการจัดสรรโควตา ปัญหาเหล่านี้เพิ่มความรุนแรงมากขึ้นใน

พ.ศ. 2520 และ 2521 เพราะผลผลิตค้างสตอกมากจนเกิดความเดือดร้อนด้านเงินทุนหมุนเวียน ทำให้เกิดการขัดแย้ง ทางก็ต้องการจะขายกระสอบของคนให้มากที่สุด จึงทำให้เกิดการโต้แย้งกัน จนในที่สุดกลุ่มชลายลงในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2521 ทำให้ราคาลดต่ำลง เนื่องจากการแข่งขันตัดราคาขายกัน

อย่างไรก็ตามการรวมกลุ่มของอุตสาหกรรมกระสอบไทยได้ก่อให้เกิดผลดีหลายประการโดยเฉพาะต่ออุตสาหกรรมกระสอบ ทำให้แก้ไขปัญหาราคาขาย ช่วยให้ราคาขายในประเทศมั่นคงยิ่งขึ้น สามารถกำหนดราคาได้เป็นราคาเดียว สร้างเสถียรภาพให้แก่อุตสาหกรรมรวมมือกันในการขายต่างประเทศเกี่ยวกับการตั้งราคาและจำนวนที่ส่งมอบ มีการกำหนดเป้าหมายการผลิต การตลาด มีมาตรการและวิธีการต่าง ๆ รวมทั้งกำหนดมาตรฐานปานกลางให้ทุกโรงงานพออยู่ได้ / กลุ่มโรงงานนี้กำลังกันขอความช่วยเหลือจากรัฐบาล ในด้านการส่งเสริมให้อุตสาหกรรมประเภทนี้รอดตลอดไป เช่น เมื่อต้นทุนสูงขึ้นก็เสนอขอรับราคาจากรัฐบาล การขอความช่วยเหลือในด้านเงินทุนช่วยเหลือจากรัฐบาล ในวงเงินที่สูงขึ้นกว่าปกติเพื่อนำมาใช้หมุนเวียนโดยได้รับอัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าเงินกู้ปกติมาก และช่วยลดค่าขนส่ง ไม่ต้องส่งขายไปขายเหมือนก่อน มีการร่วมมือช่วยเหลือรัฐบาลในด้านต่าง ๆ เช่น การจัดตั้งมูลนิธิสนับสนุนเพื่อไม่ให้เกิดกระสอบขาดแคลนภายในประเทศในภาวะที่ตลาดต่างประเทศช่วยเหลือรัฐบาลให้รู้ถึงข้อเท็จจริงต่าง ๆ ของอุตสาหกรรม โดยมีนักวิชาการและนายตรวจ ตรวจการผลิต การชนผลิตภัณฑ์ การตรวจสอบตอกคงเหลือ การรั่วไหลของภาชนะการผลิตน้อยลงหรือแทบไม่มีเลย นอกจากนี้กลุ่มโรงงานโดยผ่านทางสมาคมยังได้มีการส่งเสริมด้านการปลูกปอให้แก่ชาวไร่ปอ มีการประกันราคาปอ ช่วยให้ชาวไร่ปอมีรายได้แน่นอนขึ้น มั่นใจในการปลูกปอ เมื่ออุตสาหกรรมกระสอบมีเสถียรภาพมั่นคงก็เป็นผลต่อเศรษฐกิจของประเทศทำให้คนมีงานทำในหลายสาขาอาชีพ เพิ่มมูลค่าสินค้าปอ ทำให้ประเทศมีรายได้เงินตราต่างประเทศจากการส่งออก และช่วยให้ท้องถิ่นที่โรงงานอุตสาหกรรมตั้งอยู่เจริญขึ้นไปมาก

แต่ถ้าราคาขาย
ไม่พอต้นทุน
ก็ขาดทุน

ส่วนผลเสียของการรวมกลุ่มก็มีในด้านเป็นการผูกขาดราคา ทำให้ราคาสูง เพราะถ้าการแข่งขันมีอยู่ราคาก็คงตกลงตามภาวะการแข่งขัน การกำหนดราคาทำให้ไม่ได้แข่งขันกันตามความสามารถ เมื่อมีราคากำหนดแน่นอนทำให้ผู้ผลิตใหม่รู้กำไรขาดทุน ก็ตั้งขึ้นมาโดยไม่คำนึงถึงความสามารถด้านตลาด มีกลุ่มจัดสรรให้พร้อม นอกจากนี้ก็เป็นการช่วยให้โรงงานที่ย้อนสมรรถภาพอยู่รอดได้ ซึ่งเป็นการสูญเสียทรัพยากรของชาติ แทนที่จะนำไปใช้ทางอื่นให้ได้คุณความมากกว่า

ขอเสนอแนะ

การรวมกลุ่มของโรงงานทอกระสอบในประเทศไทยเท่าที่ผ่านมา ก่อให้เกิดผลดีเป็นอย่างมากต่ออุตสาหกรรมโดยรวม และเมื่อเกิดการแตกแยกกลุ่มครั้งใดก็กระทบกระเทือนราคา โดยเกิดการแข่งขันตัดราคาลง ทำให้เป็นผลเสียหายแก่อุตสาหกรรมนี้ เช่น ครั้งสุดท้าย หลังจากกลุ่มสลายตัวในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2521 ราคาขายในประเทศก็ลดต่ำลง จากราคาใบละ 12.50 บาท ถึงใบละ 9.95 บาท โรงงานหลายโรงงานขาดทุนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะโรงงานที่มีประสิทธิภาพการผลิตต่ำและต้นทุนสูง เมื่อกระสอบมีราคาใบละ 12.50 บาท บางโรงงานก็มีกำไรน้อยอยู่แล้ว ระยะเวลาในปลาย พ.ศ. 2521 อินเดียนและบังคลาเทศผลิตได้น้อยลงราคาผลิตภัณฑ์ก็สูงขึ้น จึงเห็นได้ว่าการรวมกลุ่มสามารถอำนวยความสะดวกให้แก่อุตสาหกรรม และประเทศชาติโดยรวมได้มาก เพราะเป็นอุตสาหกรรมที่มิใคร่รวมตัวกันเพื่อผูกขาดอันก่อความเดือดร้อนแก่ผู้ซื้อและยังมีรัฐบาลควบคุมราคาอยู่ด้วยอีกทางหนึ่ง

อย่างไรก็ตาม พ.ร.บ. กำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด พ.ศ. 2522 มาตรา 35 บัญญัติว่าห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจควบคุมกระทำการร่วมกับผู้ประกอบธุรกิจควบคุมอื่น โดยจงใจที่จะก่อให้เกิดการผูกขาด หรือจำกัดการแข่งขันโดยไม่ชอบธรรมในการประกอบธุรกิจ ในลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

1. แต่งตั้งหรือมอบหมายให้บุคคลแต่ผู้เดียว เป็นผู้จำหน่ายสินค้าควบคุมอย่างเดียวกันหรือประเภทเดียวกันทั่วราชอาณาจักร
2. กำหนดราคาขายสินค้าควบคุมเป็นราคาเดียวกัน หรือตามที่ตกลงกัน

อุตสาหกรรมกระสอบเป็นอุตสาหกรรมที่อยู่ในข่ายธุรกิจควบคุม รัฐบาลโดยกระทรวงพาณิชย์ได้เข้ามาควบคุมราคาตั้งแต่ พ.ศ. 2517 จากพระราชบัญญัติใหม่นี้ ควบคุมเฉพาะการรวมตัวในราชอาณาจักรไม่รวมถึงต่างประเทศ และเนื่องจากผลผลิตของอุตสาหกรรมนี้รวมกันสามารถส่งออกได้ถึง 2/3 ของผลผลิตทั้งหมด การจำหน่ายต่างประเทศจึงมีบทบาทสำคัญมากที่ควรจะต้องคำนึงถึง เพราะตลาดต่างประเทศนั้นหาความแน่นอนได้ยาก จึงควรมีการร่วมมือกัน ในการส่งออกจำหน่ายโดยอาศัยพื้นฐานเดิมที่เคยรวมกันทั้งในวิธีการและการร่วมมือกันมาก่อน เพราะแม้ว่าขณะนี้กลุ่มได้สลายตัวแล้ว แต่ยังมีได้มีการเลิกลมบริษัทค้ากระสอบสยาม จำกัด หรือสมาคมอุตสาหกรรมกระสอบไทย แต่อย่างไรก็ตาม ยังมีการว่างงานบางส่วน เช่น ผู้จัดการบริษัท ค้ากระสอบสยาม จำกัด เจ้าหน้าที่ธุรการ ถึงแม้ได้เลิกจ้างเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานโดยตรง เช่น นักวิชาการ และนายตรวจ บางครั้งโรงงานเก่าก็ยังคงรวมกัน ปรึกษาหารือกัน สมัคสมานกันอยู่เป็นกลุ่มชนิดไม่เป็นทางการ ดังนั้นแม้จะมีพระราชบัญญัตินี้ ก็ยังมีช่องทางที่จะทำได้ ในแง่การรวมที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย และเพื่อประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมนี้ และต่อประเทศชาติโดยส่วนรวม ซึ่งหลักการรวมกันใหม่ควรจะมีวัตถุประสงค์ 3 ประการใหญ่ ๆ ดังนี้

1. ส่งเสริมการขายต่างประเทศ
2. ส่งเสริมในค่านเทคโนโลยีในการผลิต การลดต้นทุนและรักษาคุณภาพ
3. ส่งเสริมชาวไร่ปอ ให้ปลูกปอมากขึ้น เพื่อเพิ่มปริมาณและคุณภาพขึ้น

เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของการรวมกลุ่ม 3 ข้อนี้ ขอเสนอแนะวิธีการดำเนินการ เพื่อให้เกิดประโยชน์จากการรวมกลุ่ม และแก้ปัญหาการจัดการของกลุ่ม ที่เคยได้ประสบมาก่อนแล้วดังนี้

การรวมเพื่อขายต่างประเทศ

1. ควรจัดให้มีแผนขายต่างประเทศของกลุ่มทำหน้าที่ขายและหาตลาดด้วยจะได้อัตราต้นทุนต่ำกว่าที่จะให้ทุกโรงงานทำ มีเจ้าหน้าที่ศึกษา ทำเรื่องโดยเฉพาะ โดยจ้างนักการตลาดอาชีพซึ่งไม่มีส่วนใดส่วนเดียวกับโรงงานใดมาดำเนินงานบริหาร เช่นนี้จะทำให้แต่ละโรงงานได้ข้อมูลตลาดต่างประเทศดีขึ้น โดยมีเจ้าหน้าที่ศึกษาทำเรื่องโดยเฉพาะ และแต่ละโรงงานไม่ต้องห่วงเรื่องตลาดต่างประเทศมากเกินไปจะได้มีเวลาปรับปรุงกระบวนการผลิต ส่งเสริมการปลูกปอให้ได้ปริมาณและคุณภาพสูง มีตัวแทนการเคลื่อนไหวยของอุตสาหกรรมนี้ในอินเดียและบังกลาเทศ เพื่อแสวงหาข้อมูลที่เป็นจริงและนำมาประกอบการพิจารณาตัดสินใจในด้านการค้าต่างประเทศ แต่การรวมตัวในลักษณะดังกล่าวนี้ เจ้าของบางโรงงานซึ่งเป็นพ่อค้ามาตั้งแต่เดิมเคยทำกิจกรรมเองอาจจะไม่ไว้วางใจผู้บริหารอาชีพอื่น เรื่องนี้ความจริงเมื่อกิจการขยายใหญ่ขึ้นย่อมต้องมีผู้ช่วยบริหาร เพื่อผู้เป็นเจ้าของจะได้มีเวลาคิด ตัดสินใจด้านนโยบายต่าง ๆ ไม่ต้องลงมือปฏิบัติเอง มีเวลาบริหารด้านอื่น ๆ หรือขยายงานปรับปรุงด้านอื่นได้อีกมาก

2. ควบคุมการจัดสรรโควตาขายต่างประเทศในบางกรณีที่มีการขายต่างประเทศเป็นรายใหญ่

3. วางมาตรการป้องกันการขายกันเองโดยตรงหรือผ่านตัวแทนคนอื่นนอกกลุ่ม

4. ต้องติดตามและศึกษาเรื่องสินค้าคงเหลือที่มีอยู่ทั้งในประเทศและต่าง

ประเทศ เพราะอาจมีผลกระทบต่อ การส่งออก

ข้อเสนอทั้ง 4 ข้อนี้ควรเป็นเป้าหมายงานของกลุ่ม สำหรับการขายต่างประเทศที่จะต้องทำ

เนื่องจากการรวมกลุ่ม เป็นผลดีต่อประเทศชาติโดยส่วนรวม เป็นเรื่องการส่งออกขายต่างประเทศ ไม่กระทบกระเทือนการขยายภายในประเทศ การรวมกันด้วยความสมัครใจซึ่งที่ผ่านมา ได้เกิดปัญหาจนกระทั่งกลุ่มสลายตัวนั้นว่าเป็นอุทธาหรณ์สำหรับการรวมกันครั้งต่อไปเพื่อขายต่างประเทศ คือจำเป็นจะต้องมีมาตรการที่จะควบคุมกลุ่มให้

สามารถอยู่ร่วมกันได้ในระยะยาว การที่จะให้โรงงานต่าง ๆ บังคับกันเองเป็นการยาก ดังนั้นรัฐบาลควรเข้ามามีบทบาทอย่างมากในเรื่องนี้ โดยวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใดดังนี้

1. ออกกฎหมายบังคับให้มีการรวมกลุ่มกันในการขายต่างประเทศ
2. ให้รวมกันโดยสมัครใจ แต่มีมาตรการบังคับทางอ้อม โดยจำกัดสิทธิต่าง ๆ ที่รัฐบาลให้อยู่ในปัจจุบัน เช่น สิทธิในการขายลดค่าสัญญาใช้เงินเพื่อกิจการอุตสาหกรรมในอัตราดอกเบี้ยต่ำ ตามระเบียบของธนาคารแห่งประเทศไทย เงินชดเชยสำหรับค่าภาษีสินค้าส่งออก เงินชดเชยค่าไฟฟ้าสำหรับผู้ผลิตสินค้าส่งออก หรือเงินอุดหนุนอื่น ๆ ที่จะให้สำหรับการส่งออก สิทธิเหล่านี้ถ้าโรงงานใดไม่เขามารวมกลุ่มไม่ให้สิทธิ
3. รัฐบาลอาจวางมาตรการให้ส่งขายต่างประเทศโดยผ่านสมาคมอุตสาหกรรมทอกระสอบไทยเท่านั้น หรือผ่านบริษัทกลางที่โรงงานต่าง ๆ ใดรวมกันจัดตั้งขึ้นตามประกาศของกระทรวงพาณิชย์ เรื่องกำหนดมาตรการจัดระเบียบในการส่งสินค้าออกไปนอกราชอาณาจักร ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2522) ประกาศ ณ วันที่ 18 ตุลาคม และฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2522) ประกาศ ณ วันที่ 16 พฤศจิกายน พ.ศ. 2522 ข้อ 1.2 ว่า "ผู้ส่งออกจะต้องเป็นสมาชิกของสมาคมอุตสาหกรรมทอกระสอบไทย โดยสมาคมฯ ได้ยืนยันต่อกรมการค้าต่างประเทศว่า เป็นผู้ที่ได้ปฏิบัติตามข้อผูกพันในส่วนที่เกี่ยวกับการจำหน่ายกระสอบเพื่อใช้ภายในประเทศ ที่มีไว้กับสมาคมฯ แล้วเท่านั้น" ประกาศฉบับนี้อาจนำมาแก้ไขโดยเปลี่ยนเป็น "ผู้ส่งออกจะต้องเป็นสมาชิกของสมาคมอุตสาหกรรมทอกระสอบไทยโดยสมาคมฯ ได้ยืนยันต่อกรมการค้าต่างประเทศว่า เป็นผู้ที่ได้ปฏิบัติตามข้อผูกพันในส่วนที่เกี่ยวกับการจำหน่ายกระสอบไปต่างประเทศ" จากประกาศ 2 ฉบับนี้ จะเป็นแนวทางในการวางมาตรการสำหรับดำเนินการต่อไป สำหรับทางคานสมาคมฯ หรือบริษัทกลางที่ตั้งขึ้น ก็กำหนดระเบียบข้อบังคับขึ้นเพื่อควบคุมและบริหารงาน และรัฐบาลควรกำหนดด้วยว่า ถ้าระเบียบที่ออกมาไม่ยุติธรรมอาจร้องเรียนรัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์แก้ไข ทั้งนี้เพื่อป้องกันกลุ่มใหญ่รักษาประโยชน์เฉพาะตน ทำให้บางโรงงานเสียเปรียบ

การเข้าร่วมกลุ่มในชั้นต้น ควรจะเลือกระยะเวลาปัจจุบันซึ่งมีภาวะตลาด
 อำนวยประโยชน์ให้มากและเจ้าของโรงงานพอจะพูดกันรู้เรื่องดีกว่า ถ้าเกิดปัญหาด้าน
 ตลาดต่างประเทศไม่อำนวยแล้วก็จะพูดกันไต่ยาก และเนื่องจากการจำหน่ายต่างประเทศ
 บางโรงงานมีตลาดของตนเองอยู่แล้วเคยติดตอสั่งสร้างตลาดมาก่อน ได้ลงทุนลงแรง
 มาก การสร้างตลาดใหญ่ซอร์จิก ไว้วางใจ เชื่อถือ ต้องใช้เวลามากกว่าจะรู้สึก
 คอกัน ทุกบริษัทต่างต้องการรักษาความลับ เพื่อรักษาลูกค้าประจำของตน บางโรงงาน
 ไม่เคยส่งออก หรือส่งออกได้น้อยมีตลาดแคบ โรงงานที่มีตลาดคือจะแบ่งให้ก็ยังไม่วาง
 ใจกัน เพื่อไม่ให้เป็นการกระทบกระเทือนมาก ในชั้นแรกควรผ่อนผันค่อย ๆ เดินที
 ละชั้น โดยรวมทีละตลาด ทีละผลิตภัณฑ์ก่อน ในขั้นสุดท้าย จึงจะรวมกันทั้งหมดเพราะ
 ข้อจำกัดในการรวมกลุ่มนั้น จำกัดโดยคุณภาพของผลิตภัณฑ์ของแต่ละโรงงาน และเครื่อง
 จักรแต่ละโรงงานมีไม่เหมือนกัน การรวมตัวอาจเป็นนโยบายมากกว่า เพราะผลิตภัณฑ์บาง
 อย่างเหมาะสำหรับเครื่องจักรบางชนิด จึงต้องใช้วิธีค่อย ๆ รวมเฉพาะบางผลิตภัณฑ์ก่อน
 และรวมเฉพาะบางตลาดไม่รวมแบบเหี้ยม สิ่งที่ไม่เคยทำต้องทดลองจากของน้อย ๆ ไป
 ก่อน ต่อไปอาจแบ่งตลาดโดยโรงงานโคชชาตลาดโค เชี่ยวชาญตลาดโค ก็ขายตลาดนั้น
 สามารถแบ่งชนิดผลิตภัณฑ์ แบ่งส่วนตลาดกันได้ ซึ่งจะทำให้ขายขึ้นราคาได้ แต่ละโรงงาน
 ผลิตให้น้อยรายการลง ทั้งนี้ต้องมีมาตรการ กฎเกณฑ์ ข้อบังคับให้มีอำนาจใช้ได้จริงจัง
 เช่น มาตรการลงโทษผู้ปฏิบัติผิดกติกาควรมีบทลงโทษให้ศักดิ์สิทธิ์ให้ได้ผลอย่างจริงจัง ใน
 การตัดสินใจคดีความผิดก็ควรกำหนดให้มีอนุญาโตตุลาการหรือแต่งตั้งกรรมการขึ้นมาโดยเฉพาะ
 กรณี โดยผู้กระทำผิดไม่มีส่วนร่วมตัดสินด้วย นอกจากนี้ต้องรวมเมื่อจัดสรรเรื่องตลาดให้
 เหมาะสมกับความถนัดของแต่ละโรงงาน การรวมเป็นชั้นตอนนั้นก็มีส่วนซึ่งมีโรงงาน
 ได้เปรียบเสียเปรียบเล็กน้อยกัน แบ่งกันเกินไปการรวมก็ยากจะสำเร็จ จึงเป็นหน้าที่ของ
 รัฐบาลควรรีบมือเข้ามาช่วยเหลือโดยอาศัยมาตรการต่อไปนี้

1. หาวิธีการป้องกันการขายแข่งขึ้นคั้ราคาคั้กัน เพราะการรวมเพื่อการส่งออก อาจมีปัญหาคารขายคั้ราคาสูงคั้กว่ากัน คั้งนั้นเพื่อไม่ให้คั้เปรียบเสี่ยเปรียบกัน ควรมีมาตรการชดเชยราคาให้แก่อุตสาหกรรมส่งออกได้ในราคาต่ำ โดยเรียกเอาจากผู้ส่งออกในราคาสูง โดยบริษัทกลางเป็นผู้คั้คำนวณจำนวนเงินเฉลี่ยเป็นช่วง ๆ เช่น 2 เดือนต่อครั้ง

2. รัฐบาลยังไม่ควรอนุญาตให้เปิดโรงงานใหม่หรือขยายโรงงานอีก ส่วนโรงงานที่ให้คั้งใหม่หรือขยายโรงงานแล้วคั้ก็ต้งหาทางรับภาระแก้ไขให้อยู่ได้ แต่กิจการจะคั้ดำเนินไปคั้ผลคั้หรือไม่ขึ้นอยู่กั้กับการคั้เนินงานของโรงงาน เพราะคั้นโรงงานที่ต้งอยู่ก่อนจั้คั้มีความอยู่คั้แล้ว สำหรับกั้ล้งผลิตปัจจุบันไม่วากั้จะสถานะการณั้ของตลาดจะเป็นอย่างไร รัฐบาลควรควบคุมไม่ให้ขยายกั้ล้งการผลิตเพิ่มขึ้นจากที่เบ้नอยู่ขณะนั้ ผลิตคั้ที่เหลือรัฐบาลต้งมีบทบาทในคั้นหาตลาด เช่น ในขณะนั้แทนการคั้ไปต่างประเทศ ก็ช่วยเสนอขายให้เพิ่มขึ้น ตามที่คั้ได้เคยปฏิบัติคั้ดลมาแล้ว ควบคุมการขยายกั้ล้งการผลิตไม่วากั้ต้งโรงงานใหม่หรือเพิ่มเครื่องจักรโรงงานเก่า เป็นเรื่องสำคัญมาก ต้งอาศัยข้อมูลหลายอย่างในการคั้ตัดสินใจ ต้งทำคั้ความระมัดระวัง

3. รัฐบาลควรมีมาตรการในการสามารถจั้คั้ปริมาณการผลิตได้เมื่อเกิดภาวะจั้เป็น ควบคุมจั้คั้ให้ปริมาณในประเทศพอคั้ ๆ ขยายตลาดต่างประเทศให้มากที่สุดเพื่อผลิตเต็มกั้ล้งประสิทธิภาพ และจะคั้ลดต้นทุนคั้ใช้จ่ายคั้งที่ และคั้นั้ถึงเรื่องมีมาตรการควบคุมหรือจั้คั้ปริมาณ มีมาตรการบังคับเมื่อถึงภาวะจั้เป็น เพราะโดยทั่วไปความต้งการในตลาดไม่วุ่นอน เช่น ถ้าเกิดภาวะตลาดต่างประเทศคั้มีข้อผูกพันในการส่งออกคั้มากขึ้น ปริมาณการส่งออกก็มากขึ้นตาม ทำให้อุปทานของสินค้าในประเทศลดน้อยลง จนถึงขั้นขาดแคลน ประเทศเราเป็นประเทศสิกรรมผลิตผลสิกรรมต้งใช้กระสอบมาก ถ้าภาชนะบรรจุไม่เพียงพอเกิดการขาดแคลน ผลิตผลเกษตรออกมาไม่สามารถบรรจุและขนส่งคั้สะดวกจะทำให้มีปัญหา ซึ่งเมื่อมีการรวมกลุ่มเกิดขึ้นทางกลุ่มก็ให้ความร่วมมือกับรัฐบาลโดยการจั้คั้ตั้งมูลกั้ณฑ์กันชน ในอนาคตคั้ก็ควรจะมีมาตรการ

อย่างใดอย่างหนึ่งไว้รับสถานการณ์ที่อาจเกิดอย่างนี้ได้ หรือบางฤดูกาล อาจมีผลผลิตมากเกินไป จนเกินความต้องการของตลาด ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ราคาอาจตกต่ำ จนทำให้เกษตรกรเพื่อนุเคราะห์กรรมนี้ รัฐบาลจึงควรมีมาตรการไว้เมื่อถึงภาวะจำเป็น เช่น โดยการปิดเครื่องทอ หรือปิดเครื่องปั่น หรือปิดทั้งสายตามความเหมาะสม

4. ช่วยควบคุมราคาในประเทศให้ยุติธรรม คือเป็นราคาที่ผู้ใช้ไม่เดือดร้อน โรงงานก็ไม่เดือดร้อน

5. รัฐควรช่วยเหลือโดยตั้งกำแพงภาษีขาเข้าหรือห้ามนำเข้าอุตสาหกรรมที่ใช้ใยเทียมทดแทนการใช้กระสอบ เช่น การใช้ถุงใยเทียมเพื่อบรรจุปุ๋ย

6. รัฐบาลต้องมีบทบาทศึกษาถึงปัญหาข้อเท็จจริง วางแผนที่จะปรับปรุงแก้ไขในระยะยาวต่อไปข้างหน้าด้วย

รัฐบาลยังให้ความสนใจอุตสาหกรรมนี้น้อย เพราะเป็นผลิตภัณฑ์ที่ไม่กระทบต่อประชาชนโดยตรง จึงสนใจเรื่องโดยตรงมากกว่า เช่น ข้าว น้ำตาล แต่ถาพิจรณารายได้จากการส่งออกผลิตภัณฑ์ข่อยปีละ 1,000-1,500 ล้านบาท จะเห็นได้ว่าเป็นรายได้ไม่น้อย ถ้ามูลค่าข่อยก็ยังมีมูลค่ามากขึ้นไปอีก ถึงแม้จะเทียบกับพืชผลเกษตรอื่น ๆ ไม่ได้ (มูลค่าสินค้าเกษตรกรรม ป่าไม้ และประมง ส่งออกประมาณปีละ 45,700 ล้านบาท) แต่ในเชิงอุตสาหกรรมก็ไม่ใช่น้อย เพราะใช้แรงงานมาก ช่วยประเทศกำลังพัฒนาได้มาก ถ้ามองในแง่ช่วยลดการขาดดุลการค้า สิ่งใดที่พอจะช่วยให้รัฐบาลก็ควรที่จะเข้าดูแลพอสมควร ด้วยความตั้งใจจริงอาจจะทำให้เป็นอุตสาหกรรมตัวอย่างในการจัดระบบการขายต่างประเทศ เพราะเป็นอุตสาหกรรมที่มีลักษณะสินค้าขายเกินราคาไม่มี มีแค่จะตัดราคากัน เติมอาศัยเครื่องมือของการรวมกลุ่มเข้ามาควบคุมราคาก็ได้ผล และยังเป็นสินค้าอุตสาหกรรมที่ผู้ใช้รายย่อยน้อย ส่วนใหญ่เป็นโรงงาน เช่น โรงสี หรือผู้ส่งออกจำนวนมาก จึงควบคุมได้ง่ายและเนื่องจากอุตสาหกรรมนี้มีโรงงานรัฐวิสาหกิจรวมอยู่ด้วยถึง 3 โรงงาน ผลผลิตรวมประมาณ 27% ของผลผลิตทั้งหมดของประเทศ รัฐบาลสามารถทราบข้อมูลต่าง ๆ ได้ เช่นต้นทุนที่แท้จริงถ้ามีมาตรการควบคุมการกำหนดราคาในประเทศแล้วจะทำให้ได้ง่าย เพราะได้ข้อเท็จจริง สามารถกำหนดราคา

ยุทธกรรมได้วางกว่าผลิตภัณฑ์หลายชนิดในประเทศ โดยอาศัยโรงงานรัฐวิสาหกิจ 3 โรงงาน
ของรัฐบาล ที่จะเป็นตัวแทนช่วยกำหนดราคายุทธกรรมให้

การรวมกลุ่มในการส่งออกจะทำให้เกิดผลดีดังนี้

1. ตัดการเสนอขายแข่งขันตัดราคากันเองเป็นการให้ประโยชน์แก่ต่าง
ชาติ รายได้เข้าประเทศลดลง ในการชิงตลาดที่มีความต้องการอยู่นั้นง่ายกว่าตลาดที่
ยังไม่มีความต้องการ เพราะตลาดเก่าย่อมมีตัวแทน ทุกคนเข้าชิงได้ ไม่ใช่จะครอง
ตลาดได้ เพราะผู้ซื้อต้องการของถูก ถ้าคุณภาพที่เท่าเทียมกัน ซึ่งทุกโรงงานอยู่
ในวิสัยที่จะปรับปรุงได้ ตามหลักข้อเท็จจริง หลักการต่อรองราคาเป็นเรื่องผู้ซื้อมักบีบ
ราคาเมื่อภาวะตลาดเป็นฝ่ายผู้ซื้อ และจะเข้มงวดเรื่องคุณภาพเพื่อต่อรองราคาหรือลด
ปริมาณซื้อลง แต่ถาภาวะตลาดเป็นของผู้ขาย ผู้ซื้อก็จะผ่อนผันลงนิดหน่อยเพื่อให้ได้ของ
ซึ่งเป็นชั้นเชิงการค้าของทุกแห่ง
2. อำนาจต่อรองมีมากกว่า มีโอกาสขายได้ราคาสูงขึ้น
3. ขยายตลาดได้กว้างขวางขึ้น
4. ประหยัดต้นทุน
5. ต่างประเทศเกิดความเชื่อถือ จากการมีมาตรการควบคุมคุณภาพ
6. ถ้าสามารถส่งออกได้มากเท่าไรก็ยิ่งดี นอกจากจะช่วยให้แต่ละโรง
งานได้รายได้เพิ่มโดยขจัดปัญหาผลผลิตส่วนเกินในประเทศ และสามารถผลิตได้เต็มกำลัง
ประสิทธิภาพ ลดต้นทุนคงที่ต่อหน่วยลง ยังเป็นผลต่อเศรษฐกิจของชาติโดยส่วนรวมอีกด้วย
7. สามารถแข่งขันกับผู้ผลิตรายใหญ่ของโลกได้ คือ อินเดียน และบังคลา
เทศ อุตสาหกรรมกระสอบของไทย ถึงแม้ว่าจะยังเป็นผู้ผลิตรายย่อย แต่เมื่อเทียบกับผู้
ผลิตรายใหญ่ คือ อินเดียนและบังคลาเทศแล้ว ไทยมีข้อเหนือกว่าอยู่หลายประการ เช่นมีเครื่อง

จักรที่ใหม่กว่า ประสิทธิภาพดีกว่า คนงานก็สอนงานง่ายกว่า วิชาการด้านการตลาดก้าวหน้ากว่า ทำผลิตภัณฑ์โดยตรงตามความต้องการของผู้ซื้อมากกว่า คุณภาพเป็นที่เชื่อถือได้ การส่งมอบสินค้าทำได้ตามกำหนดเวลาและแน่นอนกว่า จะเห็นว่าญี่ปุ่นตลาดของผู้ซื้อผลิตภัณฑ์ปอรายใหญ่แห่งหนึ่ง ได้หันมาซื้อจากไทยเป็นส่วนใหญ่ เว้นแต่กรณีที่ไทยมีสินค้าไม่พอป้อน ประเทศผู้ซื้อหลายแห่ง ไทยก็ได้เปรียบด้านระยะทางขนส่ง เช่น อินโดนีเซีย สิงคโปร์ ญี่ปุ่น เป็นต้น ในด้านอินเดียนปัจจุบันต้องซื้อปอจากบังคลาเทศ เป็นปีแรกแล้วต้นทุนปอและต้นทุนค่าจ้างแรงงานไม่ได้ต่ำกว่าของไทย บังคลาเทศนั้นดำเนินการอุตสาหกรรมนี้โดยรัฐบาลเอกชนซื้อปอจากชาวไร่ ไปขายให้โรงงานรัฐบาล ปัญหาคุณภาพและราคามีการทุจริตโดยเจ้าหน้าที่ได้ของไม่ดี ประกอบกับปัญหาภาวะน้ำมัน ทำให้อินเดียนและบังคลาเทศชะงักการผลิตดังนั้น จะเห็นว่าเป็นโอกาสที่ไทยจะเข้าไปช่วงชิงตลาด และบุกเบิกตลาดสร้างชื่อเสียงแทนได้ในระยะนี้

การรวมเพื่อการส่งเสริมการผลิตและการจัดการโรงงาน

ควรรวมกลุ่มกันเพื่อส่งเสริมด้านเทคโนโลยีในการผลิต การลดต้นทุน และรักษาคุณภาพผลิตภัณฑ์ดังนี้

1. ด้านการควบคุมการผลิต ควรมีนักวิชาการที่ชำนาญของบริษัทกลางที่ตั้งขึ้น เข้าไปช่วยควบคุมให้สามารถผลิตให้ได้ปริมาณ คุณภาพ และตรงเวลาตามความต้องการของผู้ซื้อ ไม่ให้มีความเสียหายจนผู้ซื้อไม่ไว้วางใจ ต้องควบคุมคุณภาพ มีหน่วยตรวจสอบและควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์ ควบคุมโรงงานต่าง ๆ ให้ปฏิบัติตามข้อตกลง

2. ต้องมีมาตรการที่จะสามารถรู้กำลังความสามารถในการผลิตของแต่ละโรงงานว่า สามารถทำผลิตภัณฑ์อะไรสนองตลาดได้บ้าง โดยพิจารณาจากที่เคยปฏิบัติในการรวมกลุ่มที่แล้วมา

3. ในด้านโรงงาน ควรมีการรวมกลุ่ม ส่งเสริมการปรับปรุงด้านเทคนิค พัฒนาการผลิตให้มีขีดความสามารถสูงขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพ การเพิ่มประสิทธิภาพมีปัญหามากมายในโรงงาน สุ่มาคมควรต้องมีนักวิชาการกลางที่จะช่วยเหลือด้านเทคนิค

ให้ผลิตภัณฑ์คุณภาพดีและได้มาตรฐานตามความต้องการของผู้ใช้ ความสม่ำเสมอในการรักษาคุณภาพที่ดีเป็นสิ่งจำเป็น การส่งไปขายต่างประเทศจะควบคุมคุณภาพโดยวิธีสำรวจ หรือตรวจสอบรับรองก่อนส่งออกนั้นไม่ได้ผลเพียงพอในการไม่ให้มีของไม่ดีรั่วไหลออกไป ควรมีคนกลางของสมาคมเข้าไปช่วยเพื่อจะได้รักษาตลาดต่างประเทศไว้ได้

* ตัวโรงงานต้องมีการศึกษาค้นคว้าวิจัยสินค้าต่าง ๆ วิจัยตลาด และหมุนให้ทันตามความก้าวหน้า ให้ผลิตภัณฑ์เป็นที่ยอมรับในตลาด เช่น ส่งสินค้าสำเร็จรูปไปป้อนอุตสาหกรรมอื่นไม่ใช่เพื่อการบรรจุวางเคียว ผลิตภัณฑ์ที่ขึ้นนอกเหนือจากกระสอบสำหรับส่งไปยุโรปและอเมริกา ดังเช่น บริษัท ซี.พี. เท็กซ์ไทล์ โคทกลองปลุกปอกกระเจาจนได้ผลผลิตคุณภาพดีกว่าของอินเดียและบังคลาเทศ และพัฒนาจากผลิตแต่กระสอบเป็นการทอดพรมปูพื้นและตบแต่งผนัง ได้รับการส่งเสริมจากรัฐบาลด้วย วิธีการเหล่านี้จะช่วยแก้ปัญหาการใช้วัสดุอื่นแทนกระสอบไคบาง ถ้าแข่งขันเฉพาะกระสอบอย่างเดียวก็มีแต่ตรงกับทรุด นาน ๆ จึงจะแจ่มใส *

นอกจากนี้ควรมีการปรับปรุงด้านการจัดการ หลายโรงงานประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ต่ำทำให้ต้นทุนสูง ยากที่จะยืดอกได้ ผู้ผลิตที่ไร้สมรรถภาพ ทำให้สูญเสียทรัพยากรของชาติ คนที่เป็นนักลงทุนและเป็นนักอุตสาหกรรมทองคำนี้ถึงประสิทธิภาพ การตลาด การบุคคลากร ไม่ว่าประเทศใดสถาบันใดจะเจริญได้จะต้องอยู่ที่คน โดยเฉพาะ โรงงานรัฐวิสาหกิจบางโรงงานทำงานล่าช้าและมีขั้นตอนมาก เมื่อจะทำธุรกิจแข่งขันกับเอกชนก็ต้องให้สามารถใกล้เคียงกัน มิฉะนั้นก็เป็นการเอาทรัพยากรของชาติไปใช้ไม่เกิดประโยชน์ กลับจะมีแต่สูญเสีย บางโรงงานไม่เคยมีกำไรเลย ประสิทธิภาพการผลิตต่ำ ถ้าปิดโรงงานเอาเงินนั้นไปใช้ในค่านอื่นจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติมากกว่า การดำเนินการผลิตต่อไปจะก่อปัญหาให้แก่อุตสาหกรรมนี้โดยรวมอีกด้วย ยังมีเอกชนแข่งขันอยู่ด้วยกันก็ยังไม่เห็นความไร้ประสิทธิภาพอย่างเด่นชัด เห็นการไร้ความสามารถในการปฏิบัติงานของคน ซึ่งที่จริงแล้วคนถือ เป็นทรัพยากรที่ยังใช้ไม่หมดสามารถฝึกหรือดึงความสามารถมาใช้ได้ แต่อาจเป็นเพราะ

ไม่ปล่อยให้โอกาสให้คนดีได้แสดงฝีมือเต็มที่ เมื่อมองถึงผลประโยชน์ต่อประเทศชาติโดยส่วนรวมแล้วก็น่าจะลดการเห็นแก่ประโยชน์ของคนส่วนน้อยลง เพราะการสูญเสียที่เกิดขึ้นนั้นเป็นจำนวนมาก และเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีให้ประชาชนโดยทั่วไปได้เห็นด้วย

การรวมกลุ่มเพื่อส่งเสริมชาวไร่ป่อ

ในคานสมาคมควรมีการร่วมมือกันหาทางส่งเสริมปรับปรุงด้านวัตถุดิบ เพราะต่อไปถ้าไม่มีการส่งเสริมหรือช่วยเหลืออย่างหนึ่งอย่างใด ป่ออาจจะขาดแคลน จะเป็นผลเสียหายมาก ถ้าถึงกับต้องซื้อจากต่างประเทศเข้ามาแล้ว แทนที่อุตสาหกรรมนี้จะช่วยลดดุลย์การค้าก็กลับจะไปเพิ่มดุลย์การค้า ซึ่งไม่สมควรให้เป็นเช่นนั้นใด เพราะขณะนี้ชาวไร่กำลังหันไปปลูกมันสำปะหลังแทน และยังมีโรงงานกระดาษทั้งที่จังหวัดขอนแก่นโดยใช้เยื่อป่อเป็นวัตถุดิบ ปริมาณการใช้เพิ่มขึ้นแต่ปริมาณการผลิตลดลง ลักษณะการทำป่อยู่งยากเหม็นเป็นที่น่ารังเกียจในตอนเช้าหน้าดอกป่อ ถ้าเกษตรกรสามารถทำอย่างอื่นที่ให้รายได้ใกล้เคียงก็จะหันไปทำอย่างอื่น การลอกฟอกต้องทำเป็นเวลา ซึ่งชาวไร่ของไทยยังไม่มีการลอกฟอกเป็นจำนวนมาก ๆ ใด อุปทานของวัตถุดิบจะมีจำนวนจำกัดและจะก่อให้เกิดปัญหาในอนาคต หากกลุ่มผลิตไม่พยายามราคาป่อหรือพยายามส่งเสริมการทำไร่ป่อไว้ แนวโน้มเหล่านี้ ปัจจุบันได้เกิดขึ้นแล้วโดยจะเห็นได้ว่าเนื้อที่ปลูกป่อเริ่มลดน้อยลง นอกจากการพุงราคาแล้ว ทางกลุ่มควรมีการประกันราคาป่อต่อชาวไร่ เฉพาะท้องถิ่นหรือตามคุณภาพของป่อแต่ละชนิด เพื่อให้ชาวไร่ป่อมั่นใจในรายได้ที่จะได้รับจากการปลูกป่อด้วย

ทางสมาคมควรส่งเสริมระบบชาวไร่ เพื่อไม่ให้เกิดความเดือดร้อนอันเนื่องมาจากวัตถุดิบไม่พอป้อนโรงงาน คือส่งเสริมชาวบ้านเป็นตำบลหนึ่ง ๆ ให้หันมาปลูกป่อและขณะเดียวกันทำการซื้อขายพืชไร่อื่น ๆ เพื่อเป็นการส่งเสริมชาวไร่ปลูกพืชหมุนเวียน เช่น ถั่วเหลือง ละหุ่ง หรือถ้าเป็นดินอุดมสมบูรณ์ก็อาจมีการปลูกพืชชนิดอื่นเพิ่มได้อีก ดังเช่น โครงการของบริษัท ซี.พี. เท็กซ์ไทล์ จำกัด ใดส่งเสริมการปลูกป่อกระเจาและรับซื้อผลผลิตทั้งหมดในราคาประกัน โดยปลูกสลับกับยาสูบและยังมีการปลูกมะเขือเทศเพิ่มเติมได้อีกทำให้เพิ่มรายได้ให้แก่ชาวไร่ได้มาก ทางโรงงานก็ได้ป่อดีเพื่อการผลิต ซึ่งถ้าสามารถขยายโครงการใดกว้างขวาง จะเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติอย่างมาก

อนาคตของอุตสาหกรรมกระสอบไทย

ปัจจุบันการแข่งขันผลิตภัณฑ์เปลือกกับผลิตภัณฑ์จากใยเทียม ลดความตึงเครียดลงมากแล้ว เนื่องจากราคาน้ำมันสูงขึ้นเรื่อย ๆ ใยเทียมที่เป็นผลิตภัณฑ์จากน้ำมัน ย่อมถูกดึงราคาให้สูงขึ้นต่อไปอาจเท่ากระสอบ หรือสูงกว่ากระสอบก็ได้ สำหรับปัจจุบันถึงแม้ราคาน้ำมันจะแพงขึ้น แต่ใยเทียมก็ยังคงถูกกว่ากระสอบ เช่น ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2523 กระสอบใยเทียมขนาด 2 ไร่ เทียบเท่ากับกระสอบปาน 1 ไร่ ราคาประมาณไร่ละ 5 บาทกว่า (2 ไร่ ราคา 10-11 บาท) ในขณะที่กระสอบปานราคาประมาณ 15 บาท แต่ที่กระสอบยังคงอยู่ได้ เพราะใยธรรมชาติมีคุณสมบัติ เหมาะสำหรับผลิตภัณฑ์ทางเกษตรบางอย่าง เช่น น้ำตาล ถ้าใช้กระสอบพลาสติกบรรจุ น้ำตาลจะมีปฏิกิริยาต่อความร้อน กระสอบพลาสติกใช้ตะขอเกี่ยวเพื่อโยกย้ายไม่ได้ การใช้จึงมีข้อจำกัดด้วย กระสอบทำด้วยใยเทียม คุณสมบัติระบายอากาศได้ดี ुकความชื้นได้เหมาะสมกว่ากระสอบทำด้วยใยเทียม และเมื่อเทียบกับใยธรรมชาติอื่นก็ยังคงถูกกว่า เช่น ป่านและฝ้าย ทำให้ความสำคัญของกระสอบทำด้วยใยเทียมคงอยู่ จะมีปัญหาอยู่บ้างก็คือการขนส่งแบบบรรจุรวมเป็นตู้ (Containerisation) หรือแบบไซโล (silo) ทำให้ปริมาณความจำเป็นในการใช้กระสอบลดลง แต่ขณะเดียวกันปริมาณผลผลิตทางการเกษตรของประเทศและของโลกเพิ่มมากขึ้นปริมาณการใช้กระสอบย่อมมากขึ้นตาม จึงเห็นว่าอุตสาหกรรมกระสอบจะยังคงอยู่ได้อย่างดี ยิ่งภาวะน้ำมันเป็นอย่างนี้ ทำให้ความแตกต่างของราคาใยเทียมกับปลอลลดลงเป็นลำดับ

ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นนอกจากเรื่องวัตถุดิบคงได้กล่าวมาแล้วยังมีปัญหาเรื่องแรงงานหายาก ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นได้ ดังที่เกิดขึ้นในประเทศอุตสาหกรรมอื่น ๆ แต่ในช่วงระยะเวลาอันสั้น คือในระหว่าง 5-10 ปีนี้อาจจะยังไม่เกิดปัญหาเพราะแรงงานในประเทศยังเหลืออยู่มาก โดยเฉพาะโรงงานตั้งอยู่ในภาคอีสานซึ่งยังไม่มีอุตสาหกรรมอื่นมาแข่งขันมาก อุตสาหกรรมนี้จึงยังไม่มีปัญหา ในอนาคตอันใกล้

สิ่งที่สำคัญที่ผู้ผลิตกระสอบควรรำพึงถึงคือ เรื่องความรับผิดชอบต่อสังคม ไม่ควรมุ่งหวังจะทำกำไรสูงแต่คนเดียวนำให้คำนึงถึงสังคมในประเทศด้วย โดยควรร่วมกันรักษาระดับราคาในประเทศให้อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม รักษาปริมาณผลิตภัณฑ์ให้มีเพียงพอใช้ในประเทศไม่เกิดการขาดแคลน ตลอดจนการกำหนดราคาวัตถุดิบก็ให้มีราคาอยู่ในเกณฑ์ที่จะจูงใจให้เกษตรกรยังคงผลิตพอให้มีปริมาณเพียงพอใช้ในประเทศ ในฤดูกาลที่พอออกมากก็ไม่ควรกักราคาให้ต่ำทำให้ชาวไร่พอไครรายได้ต่ำจะทำให้ลดการผลิตลงในฤดูกาลต่อไปหรือหันไปปลูกพืชอื่นแทน เช่น มันสำปะหลังซึ่งกำลังจูงใจเกษตรกรในภาคอีสานอยู่อย่างมาก อันจะทำให้เกิดการขาดแคลนเส้นใยพอจนถึงระดับต้องสั่งเข้ามาจากต่างประเทศ สิ่งใดที่ควรร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ส่วนรวมที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมนี้ ก็ควรที่จะสนใจร่วมมือกันหาทางช่วยเหลือเพื่อประโยชน์แก่สังคมโดยส่วนรวม และแก่ประเทศชาติต่อไป

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย